

लत्वावाप्तिस्त्वोचनार्थं गङ्गादर्शनरूपप्राय-
चित्तमप्युक्तम् । यथा,—
“ताम्रं न मुखे दत्त्वा गुवाकं भक्षयेद् यदि ।
तावच्चालतां याति यावद् गङ्गानदर्शनम् ॥”
गुह्यं, ऊ अ संठतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रा-
उभं-सकं-वेट् ।) इत्थी । ऊ, अगूहीत् अघु-
चत् । अ, गूहति गूहते । गुहो णोरुहति
दीर्घः । इति दुर्गादासः ॥
गुह्यः, पुं, (गूहति रक्षति पालयतीत्यर्थः देव-
सेनाम् । गुह्य + “इगुपधञाप्रोक्तिः कः ।”
३।१।३५ । इति कः । नामनिबत्तौ तु गुहा
आवासत्वेनाख्यस्येति अच् । एतयोर्भुत्पत्ति-
द्वययोरेव क्रमान्वयेनोदाहरणे द्रष्टव्ये । यथा,
महाभारते । ३ । २२८ अध्याये ।
“वदन्तु ततः प्राहुर्गुहं गुणवतामरम् ।”
इत्युपक्रम्य ।
“अथैनमभ्ययुः सर्वा देवसेनासहस्रशः ।
अस्माकं त्वं पतिरिति वृवाणाः सर्वतो दिशः ॥”
इत्यन्तेन महात्मा कार्त्तिकेयः सेनापत्यर्थं देवे-
प्राथ्यतः । ततो नामनिबत्तिः । यथा, महा-
भारते । ३ । ५ । ८०—८२ ।
“दिशं शरवणं प्राप्य वष्टेऽद्भुतदर्शनः ।
दृष्टुः क्षणिकाक्षन्तु बालाकैवदृष्टुमिति ॥
स्त्रत्वात् स्त्रन्ताच्चापि गुहावासानुहोऽभवत् ॥”
कार्त्तिकेयः । इत्यमरः । १ । १ । ४२ । चोटकः ।
इति शब्दरत्नावली । श्रीरामसखः । स तु
शङ्खवेरपुरवासी निषादाधिपतिः । (यथा, रामा-
यणे । २ । ५० । ३३ ।
“तत्र राजा गुहो नाम रामस्यात्मसमः सखा ।
निषादनाम्नो बलवान् स्वपतिश्चेति विश्रुतः ॥”
गूहते संठवीति स्वरूपादीनि मायया इति ।
गुह्य + कः । विष्णुः । (यथा, महाभारते । ३ ।
१४६ । ५४ ।
“करणं कारणं कर्मा विकर्मा गहनो गुह्यः ॥”
महादेवः । यथा, महाभारते । ३ । १ । ७६ ।
“बालरूपो गुहावासी गुहो माली तरङ्गवित् ॥”
कायस्थानां पङ्क्तिविशेषः ॥ (यथा, कायस्थ-
कुलदीपिकायाम् ।
“अयं गुहकुलीश्वरो दशरथाभिधानो महान्
कुलामुजमधुव्रतो विविधपुण्यपुञ्जान्वितः ॥”
गुह्यश्रीः, स्त्री, (गुह्यस्य कार्त्तिकेयस्य प्रिया या
वष्टी तस्य जन्मतिथितत्वात्तत्वात् ।) मार्ग-
श्रीर्वमासीयगुह्यवष्टी । यथा, भविष्ये ।
“येयं मार्गश्रिरे मासि वष्टी भरतसत्तमः ।
पुण्या पापहरा यन्वा शिवा शान्ता गुह्यप्रिया ॥”
शुक्लेयं गुह्यवष्टी । इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥
गुहा, स्त्री (गुह्य + कः टाप् च ।) सिंहपुच्छी-
लता । गर्भः । पञ्चतादेर्गङ्गारम् । इति मेदिनी ।
हे । ४ । (यथा, रामायणे । १ । १ । ७० ।
“किष्किण्यां रामसुग्रीवौ जग्मतुस्तौ गुहां
तदा ॥”
शेषस्य पञ्चमः । विष्णु २ शिलावन्तिः ३ देव-

खातम् ४ गङ्गारम् ५ । शालपर्णीवृक्षः । इति
राजनिर्घण्टः ॥ (हृदयम् । यथा, शतपथ-
ब्राह्मणे । ११ । २ । ६ । ५ ।
“तस्मादिदं गुहाहृदयम् ॥” गूढा ज्ञातृज्ञान-
त्रेयपदार्थाः अस्यां गूहतेऽस्यामात्मा इति वा ।
गुह्य + भिदादित्वाधिकरणे अह् टाप् च ।
बुद्धिः । यथा, श्वेताश्वतरोपनिषदि ।
“अणोरणीयान् महतो महोयान्
आत्मा गुहायां निहितोऽस्य जनोः ॥”
गुहाशयः, पुं, (गुहासु गिरिगङ्गरादिषु श्वेते
अवतिष्ठते इति । श्री ५ ल शयने + “अधिकरणे
श्वेतेः ।” ३ । २ । १५ । इति अच् ।) आश्रयः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (गुहाशायित्वादेवास्य
तत्वात् । यथा, भावप्रकाशे ।
“सिंह्याप्रवृत्ता ऋक्षतरुवृक्षिपिणस्तथा ।
बभूवुस्तु कमाज्जारा इत्याद्याः स्युर्गुहाशयाः ॥”
गुहायां हृदये बुद्धौ वा श्वेते विराजते इत्यर्थः ।)
विष्णुः । (यथा, श्वेताश्वतरोपनिषदि । “सर्व-
भूतगुहाशयः ।” यथा च । [शयः ।
“तावत् स भगवान् साक्षात् योगाधीशो गुहा-
अन्तर्दधे ऋषेः सद्यो यथेष्टानोऽनिर्निर्मिता ॥”
इति श्रीभागवतम् ॥
(प्राणाः । यथा, सुखकोपनिषदि । २ । १ । ८ ।
“सप्त इमे लोका येषु चरन्ति प्राणा
गुहाशया निहिताः सप्त सप्त ।”
गुहाशायिनि चि ।)
गुहिनं, स्त्री, (गूहते दृष्टादिभिराच्छन्नं भवतीति ।
गूहतेऽस्मिन्निति वा । गुह्य + बाहुलकात् इनन् ।)
वनम् । इति शब्दरत्नावली ।
गुहिनं, स्त्री, (गूहते पादपादिभिराच्छन्नं भव-
तीति । गुह्य + “गुपादिभ्यः कित् ।” उणां ।
१ । ५६ । इति इलच् । गुह्यनिषेधार्थं किञ्च ।)
वनम् । इत्युणादिकोषः ।
गुहिरः, पुं, (गूहते लौहादेर्मलादिकं विलोपयन्
खड्गमादस्त्रत्वेनापादयतीति । धातूनामनेका-
र्थत्वात्तत्वात्तत्वात्तत्वात्तत्वात् । गुह्य + “गूहोरादयः ।”
उणां । १ । ६१ । इति निपातनादेर्कप्रत्ययः ।)
लौहकारः । इत्युणादिकोषः ॥ (गूहते रक्ष-
तीति ।) गोप्ता । इति संक्षिप्तसारे उणादि-
वृत्तिः ॥
गुह्यं, स्त्री, (गुह्यं गोपनं अर्हति वस्त्रादभ्यन्तर-
स्थानं लब्धमर्हतीति यावत् । गुह्य + “तद-
र्हति ।” ५ । १ । ६३ । इति यत् । गुह्य + कर्मणि
अविवेके ।) उपस्थः । स तु भगं लिङ्गश्च ।
(भगार्थं यदुक्तम् ।
“कामार्गः पुत्रयो ह्यत्र पुत्रयेद् गुह्यमादतः ॥”
रहस्ये चि । इत्यमरः । ३ । ३ । १५३ । गोप्यम् ।
तत्पण्यायः । विविक्तः २ विजनः ३ हस्तः ४
निःशलाकः ५ रहः ६ उपांशु ७ गूढम् ८
उपङ्गमम् ९ । इति जटाधरः ॥ (यथा, भग-
वद्गीतायाम् । ६ । २ ।
“राजविद्या राजगुह्यं पवित्रमिदमुक्तमम् ॥”

तथा च, देवीभागते । १ । ३ । ३७ ।
“पुराणगुह्यं सकलं समेतं
गुरोः प्रसादात् कथयानिधेय ॥”
गुह्यः, पुं, (गुह्यं सरस्यादेर्गर्भमर्हतीति । गुह्य +
“हन्तादिभ्यो यत् ।” ५ । १ । ६६ । इति यत् ।)
कमठः । दम्भः । इति मेदिनी ॥ ये । १६ ॥
(गूह्यतुमर्हति योग्यो भवति उपनिषद् वेद-
त्वात् यद्वा गुहायां बुद्धौ हृदयाकाशे वस्तु-
मर्हति ध्यानायार्हतीति यावत् ।) विष्णुः ।
इति तस्य सहस्रनाममध्ये पठितः ॥ (यथा,
महाभारते । ३ । १४६ । ७१ ।
“गुह्यो गभीरो गहनो गुप्तश्चक्रगदाधरः ॥”
महादेवः । यथा, महाभारते । ३ । १७ । ६१ ।
“यजुः पादभुजो गुह्यः प्रकाशो जङ्गमस्तथा ॥”
गुह्यानि गूहति गुह्यान् प्रकटीकरोतीति । गुह्य-
शालिप्रभावान्वितजीविशेषः । यथा, ऋग्वेदे ।
७ । १०३ । ८ ।
“अध्वर्यवो घर्मिणः सिध्दिदाना
आविर्भवन्ति गुह्या न केचित् ॥”
उपदेवताविशेषः । यथा, महाभारते । ३ ।
३ । ४३ ।
“गुह्याः पिङ्गव्याः सप्त ये दिव्या ये च मानुषाः ॥”
स्त्रियां टाप् । गायत्रीस्वरूपा देवी । यथा,
देवीभागते । १२ । ६ । ४२ ।
“गुह्यो गुह्यवर्तो गुह्या गोपन्या गुह्यादिनी ॥”
गोपनीये चि । यथा, मनुः । ११ । २६५ ।
“सगुह्योऽन्यच्छिष्टदेवो यस्य वेद स वेदवित् ॥”
“प्रणवाख्यो गुह्यो गोपनीयः ।” इति कुल्लूक-
भट्टः ॥)
गुह्यकः, पुं, (गूहति निधिं घनविशेषं रक्षतीति ।
गुह्य + क्तुल् । एषोदरादित्वादयमागमे साधुः ।)
देवयोनिविशेषः । स तु कुबेराद्युचरः निधि-
रक्षको माण्डिनादियच्चमेदः । इत्यमरभरतौ ॥
(कार्यात्तत्पत्त्यादिभेदेनैव तु बहुषोदाद्वियते
तथाच आदिनोक्तम् ।
“निधिं रक्षन्ति ये यन्मास्ते स्युर्गुह्यकसंज्ञकाः ॥”
गुह्यं कुतसितं कायति शब्दायते प्रकाशयति
वा । के + कः । यद्वा गुह्यं गोप्यं कं सुखं यस्य ।
“शंसिदुहिगुह्योवेति” काशिकोक्तः कप् वा ।
यद्वा गुह्यात् खट्विचकीर्षाः परब्रह्मणः लब्धस्य
गुह्यदेशात् कायति आविर्भवतीति । यदुक्तं
ब्रह्मवैवर्ते ब्रह्मसूत्रे । ५ । ६० ।
“आविर्भव लब्धस्य गुह्यदेशात्ततः परम् ।
पिङ्गलस्य पुमानेकः पिङ्गलस्य गणैः सह ।
आविर्भूता यतो गुह्यात् तेन ते गुह्यकाः स्मृताः ॥”
यथा, महाभारते । ३ । ३ । १० ।
“तत्र दिशं रयं यान्तमनुयान्ति वरार्थिनः ।
सिद्धचारणगन्धर्वा यद्गुह्यकपन्नगाः ॥”
तस्य लोकः पिशाचलोकादूर्ध्वं गन्धर्वलोकादधः ।
येन येन कर्मणा एतल्लोकप्राप्तिसुदुष्यते ।
“ततो गच्छन्दर्शयेद्दृष्टुं पुण्यवर्तुतम् ।
पिपित्तिलैः खूलवर्कैर्मघगम्भीरनिखनैः ॥